

Ένας δεύτερος Ζάλογγος στην Μονή Σέλτσου! [21 Απριλίου 1804]

Γονική Κατηγορία: Ιστορική Βιβλιοθήκη

Κατηγορία: Ελληνική Επανάσταση 1821 - Σύσταση Ελληνικού Κράτους

Δημοσιευμένο στις Τρίτη, 21 Απρίλιος 2015 12:00

Από τον/την Ιστοσελίδα "Περί Πάτρης"

Προβολές: 1

Η Μονή Σέλτσου είναι χτισμένη σε μία από τις πιο ορεινές και απροσπέλαστες περιοχές της Ηπείρου, προσιτή ακόμη και σήμερα, μόνο από το χωριό Πηγές. Σε μία μικρή επιφάνεια της ράχης του Φράξου, 300 με 400 μέτρα πάνω από την απόκρημνη δεξιά όχθη του Αχελώου ή αλλιώς Ασπροπόταμο, απέναντι από το χωριό Πετρωτό (παλιά Λιάσκοβο) και σε απόσταση 2 ωρών με τα πόδια από το χωριό Πηγές (παλιά Βρεστενίτσα) και το δημόσιο δρόμο Άρτας-Καρδίτσας, είναι χτισμένο το ιστορικό μοναστήρι του Σέλτσου ή της Παναγίας της Σελτσιώτισσας. Η Μονή είναι αφιερωμένη στην εορτή της Κοίμησης της Θεοτόκου.

Η Μονή Σέλτσου οφείλει την φήμη της στην ιστορική μάχη που έγινε στην περιοχή της τον Απρίλιο του 1804 μεταξύ των στρατευμάτων του Αλή Πασά και των Σουλιωτών, καθώς στον ηρωισμό και την αυτοθυσία των τελευταίων, οι οποίοι, όπως στο Ζάλογγο, προτίμησαν το θάνατο και το γκρέμισμα στον Αχελώο από την αιχμαλωσία και την ατίμωση...

Οι οικογένειες που είχαν καταφύγει στο Ζάλογγο, μετά την αποχώρησή τους απ' το Σούλι, αντιμετώπισαν και πάλι την μανία του στρατού του Αλή. Όταν η κατάσταση έγινε κρίσιμη, άλλοι από τους Σουλιώτες έκαναν απελπισμένοι έξοδο και διέφυγαν άλλοι όμως βρήκαν το θάνατο ή αιχμαλωτίστηκαν. 22 Γυναίκες και 6 άνδρες στις 18 Δεκεμβρίου του 1803 προτίμησαν να γκρεμιστούν στο βράθρο από το ψηλότερο μέρος του βουνού -οι μητέρες εκσφενδόνισαν πρώτα τα παιδιά τους- παρά να πέσουν στα χέρια των εχθρών.

Ένα σώμα από 160 Σουλιώτες υπό του Κίτσου Μπότσαρη κατάφερε να διασπάσει τις γραμμές των πολιορκητών και να φθάσει στο Βουλγαρέλι. Όταν έφθασε ο Κίτσος Μπότσαρης στο Βουλγαρέλι πληροφορήθηκε τα τρομερά γεγονότα

της Ρηνιασάς. Αποφάσισε να εγκαταλείψουν την περιοχή του Βουργαρελίου όπου κινδύνευαν να κυκλωθούν και να υποστούν την τύχη του Ζαλόγγου. Τους συμβούλευσε να βαδίσουν προς την Βρεστενίτσα στην περιοχή των Αγράφων, όπου υπήρχαν φυσικές οχυρές θέσεις. Περί τα τέλη του Δεκεμβρίου του 1803, αναχώρησαν από το Βουργαρέλι προς την Βρεστενίτσα 1.148 Σουλιώτες, άνδρες γυναίκες και παιδιά, υπό την αρχηγία του Κίτσου και Νότη Μπότσαρη.

Αποφάσισαν να μείνουν στην περιοχή της Μονής και εάν υπάρχει ανάγκη να αμυνθούν βασιζόμενοι στην πείρα και στη γενναιότητα που είχαν αποκτήσει από τα τόσα χρόνια πολέμου και θέτοντας σε εφαρμογή, εκεί στο Σέλτσο, την τακτική που τόσα χρόνια εφάρμοζαν στα βράχια του Σουλίου. Άρχισαν να συγκεντρώνουν τρόφιμα και ζωτροφές από τις γύρω περιοχές, στο εσωτερικό και στα κελιά της Μονής εγκατέστησαν τα γυναικόπαιδα και τέλος κατασκεύασαν τρία οχυρά στην κορυφογραμμή του Φράξου.

Στις 12 Ιανουαρίου 1804 οι οχυρωμένοι στην Μονή Σέλτσου Σουλιώτες περικυκλώθηκαν από 8.000 Τουρκαρβανίτες υπό τους Μπεκίρ Τζογαδούρο, Άγο Μπουχορδάρη ή Βασιάρη και Βέλη Πασά, καθώς και από τους υπηρετούντες τον Αλή Πασά Έλληνες αρματολούς με τους άνδρες τους, Ζήκο Μίχα και Αλέξη Τζήμα της Λάκκας Λελόβων, Κωνσταντίνο Πουλή των Τζουμέρκων και Δημήτριο Καραϊσκό (τον πατέρα του Γ. Καραϊσκάκη) του Βάλτου. Μετά από μικρή προπαρασκευή τριών ημερών, στις 15 Ιανουαρίου ακολούθησε η πρώτη επίθεση των Τουρκοαλβανών, η οποία αποκρούστηκε από τους οχυρωμένους στην Μονή του Σέλτσου Σουλιώτες που πρόβαλαν σθεναρή αντίσταση. Ο απολογισμός της πρώτης μάχης ήταν 78 νεκροί απ' το στρατό του Αλή και 6 Σουλιώτες.

Στις 20 Απριλίου ο Αλή Πασάς στέλνει και νέες ενισχύσεις και με επιστολή του παραγγέλλει στους στρατηγούς του να ξεπαστρέψουν μια «φούχτα κατισκοκλεφτών» όπως τους αποκαλούσε, εντός δέκα ημερών.

ην επόμενη μέρα 21 Απριλίου του 1804, μετά από τρίμηνη πολιορκία και προδοσία του Γιώργου Κύργιου, ανιψιού του Ζίκου Μίχου -του είχε υποσχεθεί ο Αλη Πασάς το αρματολίκι της Λάκκας εάν τους βοηθούσε να πάρουν το μοναστήρι- ένας στρατός από 3.000 και άλλους 1.200 εφεδρικούς εξουδετέρωσε την αντίσταση του Φυλακίου «Προφήτης Ηλίας» που βρισκόταν πάνω από τη Μονή Σέλτσου και εισέβαλε στον χώρο του μοναστηριού. Στην φονική και άνηση εκείνη μάχη που επακολούθησε άλλοι Σουλιώτες σκοτώθηκαν, άλλοι αιχμαλωτίστηκαν -όπως ο Νότης Μπότσαρης, η γυναίκα του Χριστίνα και τα παιδιά του Κίτσου Μπότσαρη, Κώστας, Δέσποινα και Αγγελική- και άλλοι, κυρίως γυναικόπαιδα για να μην πέσουν στα χέρια των εχθρών γκρεμίστηκαν σε βράθρο 300 μέτρων, αφήνοντας τα κορμιά τους στον Ασπροπόταμο, αναδεικνύοντας έτσι το μοναστήρι του Σέλτσου σε νέο Ζάλλογο!

(Απ' το 2:51 λεπτό έως το 3:00 θα δείτε τον Σταυρό που δηλώνει το μέρος που έπεσαν τα γυναικόπαιδα των Σουλιωτών -για δεύτερη φορά- μετά τον Ζάλλογο, στο βράθρο του Σέλτσου)

Πηγή: [Περί Πάτρης](#)